

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกจะถูกทำลาย ดังนั้นลูกไม่จำเป็นต้องรับฟังข่าวของโลกเก่า เพียงจดจำพ่อและมรดก
- คำถาม:** อะไรที่ได้รับการจดจำเกี่ยวกับศรีเมท? อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ที่ทำตามศรีเมท?
- คำตอบ:** มีการจดจำเกี่ยวกับศรีเมทว่า ไม่ว่าท่านจะป้อนอะไรให้กับฉัน ไม่ว่าท่านจะให้ฉันสวมใส่อะไร ไม่ว่าท่านจะให้ฉันนั่งที่ไหน ฉันจะทำแต่สิ่งนั้น ลูกที่ทำตามศรีเมทจะทำตามทุกคำสั่งแต่ละประการของพ่อ พวกเขามีการกระทำที่สูงส่งเสมอ พวกเขาไม่เคยปะปนการกำหนดของจิตใจของเขากับศรีเมท พวกเขาเข้าใจว่าอะไรถูกและอะไรผิด
- เพลง:** โอ้ ผู้อาศัยอยู่ในป่า ชื่อของท่านคือสิ่งล้ำค่าของชีวิตของฉัน!

โอมชานติ นี่คือเพลงของใคร? เพลงของลูก มีบางเพลงที่พ่ออธิบายให้แก่ลูก แต่ในเพลงนี้ลูกพูดว่า บาบา เวลาที่เราเข้าใจแล้ว โลกไม่รู้ว่าโลกนี้หลอกลวงอย่างไร และบ่วงพันธะเหล่านี้หลอกลวงอย่างไร ที่นี้ทุกคนไม่มีความสุขและเหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำพระเจ้า ไม่มีเรื่องของการพบปะพระเจ้าในยุคทอง ที่นี้มีความสุขและเหตุนี้เองดวงวิญญาณจึงจดจำพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ตามละคร ลูกเพียงพบพ่อเมื่อท่านมาด้วยตัวท่านเองเท่านั้น ความเพียรพยายามทั้งหมดที่ทุกคนทำนั้นสูญเปล่าเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งเวลาเดียวกัน พวกเขาชี้หนทางที่ผิดเพื่อพบพระเจ้า หากพวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าหรือตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน นั่นก็จะเป็นการพูดสัจจะ ก่อนหน้านั้นฤๅษีและมุนี ฯลฯ เคยพูดสัจจะ ในเวลานั้นพวกเขาเคยราโจกนี ในเวลานั้นลูกจะไม่ได้พูดว่าโลกนี้หลอกลวง นรก, ตอนจบของยุคเหล็กกล่าวได้ว่าเป็นโลกที่หลอกลวง ในยุคบรรจบพบกันลูกจะพูดว่านี่คือนรกและนั่นคือสวรรค์ ลูกจะไม่เรียกยุคทองแดงว่านรก ในเวลานั้นลูกยังคงมีสติปัญญาที่ราโจประธาน เวลาที่พวกเขาตาโมประธาน ดังนั้นลูกจะเขียนว่า “สวรรค์” และ “นรก” ในยุคบรรจบพบกัน วันนี้เป็นนรกและในวันพรุ่งนี้จะเป็นสวรรค์ พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้ โลกไม่รู้ว่าเวลานี้คือตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ทุกคนชำระสะสางบัญญัติกรรมของเขาและกลับมาสะอาดประธานในเวลาสุดท้าย แล้วพวกเขาต้องผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม แม้กระทั่งผู้ที่มิชอบเพียงหนึ่งชาติหรือสองชาติก็ผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม พวกเขามีบทบาทเล็กน้อยเท่านั้น สำหรับสิ่งนี้ต้องมีความเข้าใจอย่างมาก ผู้คนในโลกมีความคิดเห็นมากมาย ไม่ใช่ทุกคนที่มีความคิดเห็นเดียวกัน แต่ละคนมีศาสนาของตนเองและมีความคิดของตนเอง อาชีพของพ่อแยกจากอาชีพของทุกดวงวิญญาณ ศาสนาของแต่ละคนแตกต่างกัน และดังนั้นคำอธิบายที่แตกต่างกันจึงจำเป็นสำหรับแต่ละคน ชื่อ รูป แผ่นดิน และระยะเวลาของแต่ละคนนั้นแยกกัน ลูกสามารถมองเห็นว่าคนนั้นคนนี้เป็นของศาสนานั้นศาสนานี้ ทุกคนพูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาฮินดู แต่ในศาสนาฮินดูก็มีความหลากหลายมากมายด้วยเช่นกัน บ้างก็อารยสมาช บ้างก็ชัณยาสชี่ และบ้างก็พราหโมสมาช พวกเขาพิจารณาว่าชัณยาสชี่ ฯลฯ ทั้งหมดเป็นของศาสนาฮินดู แม้ว่าเราเขียนว่าเราเป็นของศาสนาพราหมีหรือของศาสนาเทพ พวกเขาก็ยังคงใส่เราไว้ในช่องของศาสนาฮินดู เพราะพวกเขาไม่มีช่องส่วนย่อยอื่นๆ เมื่อลูกให้แต่ละคนกรอกแบบฟอร์มส่วนบุคคล ลูกสามารถบอกเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของพวกเขาได้ ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะไม่เชื่อในสิ่งเหล่านี้แล้วจึงเป็นสิ่งที่ยากที่จะอธิบายให้กับพวกเขาทั้งหมดในเวลาเดียวกัน พวกเขาจะคิดว่าเราก็เพียงยกย่องศาสนาของเราเอง มีสองภาคที่นี้ ลูกผู้ที่สามารถอธิบายก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเหมือนกันและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเชิญมหารตีให้มา บาบาได้อธิบายว่า จดจำพ่อและทำตามศรีเมทของพ่อ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ หากทุกสิ่งเกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจก็ไม่มีจำเป็นสำหรับพ่อที่จะต้องมา ชีพบาบาอยู่ที่นี้ ดังนั้นจำเป็นอะไรสำหรับท่านที่จะให้แรงบันดาลใจแก่ลูก? ที่นี้ลูกต้องทำตามการชี้แนะของพ่อ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจ ผู้เข้ามานบางคนนำสาสน์มาแต่บางครั้งก็มีหลายสิ่งหลายอย่างปะปนมาในสาสน์นั้นด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าผู้เข้ามานทั้งหมดจะเป็นเหมือนกัน มีการแทรกแซงของมายาอย่างมากมาย ทุกสิ่งต้องได้รับการตรวจสอบเพื่อความถูกต้องโดยผู้เข้ามานอีกคน บางคนพูดว่าบาบาหรือมามาเข้ามาในตัวเธอ แล้วเธอก็ไปเปิดอีกศูนย์อื่นของเธอเอง มีอิทธิพลของมายา ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ ลูกต้องกลับมารู้คิดอย่างมาก เพียงลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ผู้ที่ไม่ทำตามศรีเมทจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีการจดจำเกี่ยวกับศรีเมทว่า ไม่ว่าท่านจะป้อนอะไรให้กับฉัน ไม่ว่าท่านจะให้ฉันสวมใส่อะไร ไม่ว่าท่านจะให้ฉันนั่งที่ไหน ฉันจะทำสิ่งนั้น บางคนทำตามการชี้แนะของพ่อและบางคนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการกำหนดของผู้อื่น หากพวกเขาไม่ได้รับบางสิ่ง หากพวกเขาไม่ชอบบางสิ่ง พวกเขาจะขุ่นมัวไม่พอใจอย่าง

รวดเร็ว ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะมีค่าในระดับเดียวกัน มีผู้คนที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายในโลกนี้ มีดวงวิญญาณบาปมากมายเช่นอชัมิลและผู้ปราชัยจากคุณธรรม ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าเป็นสิ่งที่ผิดที่กล่าวว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน มันคือกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า นี่คือโลกที่ชั่วร้าย กิเลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาพูดว่ามีการเขียนไว้ในคัมภีร์เช่นนี้ อย่างไรก็ตามคัมภีร์ทั้งหมดถูกเขียนขึ้นมาโดยมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์หรือคัมภีร์สูงส่ง? แน่หนอน ผู้ที่พูดคัมภีร์เหล่านั้นสูงส่ง เป็นมนุษย์ที่เขียนคัมภีร์เหล่านั้น ไวยาสเขียนสิ่งเหล่านั้น แต่เขาคือมนุษย์เช่นกัน พ่อที่ไม่มีตัวตนหนึ่งนี้และอธิบายว่า คัมภีร์ถูกสร้างขึ้นมาจากภายหลังถึงสิ่งผู้ก่อตั้งศาสนาและกล่าวไว้ ตัวอย่างเช่น คัมภีร์กรันท์ถูกสร้างขึ้นมาจากภายหลังของสิ่งที่กูรูนาถพูดไว้ ดังนั้นชื่อของคุณคนที่พูดสิ่งเหล่านั้นได้รับการประกาศเกียรติคุณ กูรูนาถสรรเสริญผู้เดียวด้วยเช่นกัน พ่อของทั้งหมดคือผู้เดียว พ่อพูดว่า : ไปและก่อตั้งศาสนา พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่าไม่มีใครที่จะส่งพ่อมา ซิพบาบาเองหนึ่งนี้และอธิบายว่า: พวกเขาคือผู้นำศาสนาแต่ไม่มีใครส่งพ่อมาที่นี่ พ่อจะไม่ถูกเรียกว่าผู้นำศาสนา (messenger) พ่อมาเพื่อให้ความสงบและความสุขแก่ลูก ไม่มีใครบอกพ่อให้มา ตัวพ่อเองคือผู้เป็นนาย มีผู้ที่มีความเชื่อในผู้เป็นนายด้วยเช่นกัน แต่ลูกควรจะถามพวกเขาว่า พวกเขาเข้าใจความหมายของคำว่า “ผู้เป็นนาย (master)” หรือไม่ พ่อคือผู้เป็นนายและเราก็คือลูกๆของท่าน และดังนั้นเราก็คouldได้รับมรดกอย่างแน่นอน ลูกๆพูดว่า : บาบาของเรา ดังนั้นลูกคือนายของสมบัติของพ่อ เพียงลูกเท่านั้นที่จะพูดว่า “بابาของฉัน!” หากลูกพูดว่า “بابาของฉัน” และแล้วสมบัติของبابาก็คือสมบัติของลูกเช่นกัน เราจะพูดอะไรในเวลาไหน? “ซิพบาบาของเรา!” พ่อจะพูดด้วยเช่นกันว่าเหล่านี้คือลูกๆของฉัน ลูกๆได้รับมรดกจากพ่อ พ่อมีทรัพย์สินสมบัติ(property) พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดคือผู้สร้างสวรรค์ ชาวบาร์ตได้รับทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจากใคร? จากซิพบาบา พวกเขาเฉลิมฉลองซิพชยันตี หลังจากซิพชยันตี ก็มีกฤษณะชยันตีแล้วก็รามชยันตี เท่านั้นเอง ไม่มีใครจดจำชยันตีของมามาหรือبابาหรือของจากัดอัมบา มีชีว่าชยันตีแล้วก็ชยันตีของราเดและกฤษณะแล้วก็ของรามและสีดา เมื่อซิพบาบามา อาณาจักรของศูทรจะสามารถถูกทำลายได้ ไม่มีใครเข้าใจความลับเหล่านี้ พ่อหนึ่งนี้และอธิบาย ท่านมาอย่างแน่อน เหตุใดลูกจึงเรียกหาพ่อ? เพื่อให้มาและก่อตั้งดินแดนของศรีกฤษณะ ลูกรู้ว่าซิพชยันตีต้องเกิดขึ้นอย่างแน่อน ซิพบาบากำลังให้ความรู้แก่ลูก ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังก่อตั้ง ชิพชยันตีคือชยันตีที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แล้วก็มีบราห์มา วิษณุ และชางกา เวลานี้ ประชาบิดาบราห์มาอยู่ในโลกมนุษย์ แล้วลักษมีและนารายณ์เป็นคนหลักของสิ่งสร้าง ดังนั้นชีวาคือแม่และพ่อ แล้วบราห์มาและจากัดอัมบาคือแม่และพ่อด้วยเช่นกัน เรื่องราวเหล่านี้จะต้องเข้าใจและดูซับ สิ่งแรกลูกต้องอธิบายว่า พ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ หากท่านอยู่เหนือรูปและนามแล้วจะมีชยันตีของท่านได้อย่างไร? พระเจ้าเรียกว่าพ่อ ทุกคนมีความเชื่อในพ่อ ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณได้รับร่างที่มีตัวตน เรื่องราวเหล่านี้จะต้องเข้าใจ สิ่งนี้เป็นเรื่องที่ยากมากขึ้นสำหรับผู้ที่ไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ ฯลฯ พ่อของดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ มีอาณาจักรในสวรรค์และดังนั้นท่านต้องมาในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่อน ท่านไม่สามารถมาในยุคทอง เพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับผลรางวัลของมรดกสำหรับ 21 ชาติเกิด ยุคบรรจบพบกันนี้เป็นของ บราห์มิน บราห์มินคือจุก แล้วก็มียุคของเหล่าเทพ แต่ละยุคมี 1,250 ปี สามศาสนาได้รับการก่อตั้งในเวลานี้ บราห์มิน เทพ และนักรบ เพราะไม่มีศาสนาอื่นเลยเป็นเวลาครึ่งวงจรร ผู้ที่เป็นของสุริยะวงศและจันทร์วงศมีค่าควรแก่ได้รับการกราบไหว้บูชาและแล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา มีบราห์มินประเภทเหล่านั้นมากมาย เวลานี้ลูกกำลังทำการกระทำที่ดีและดังนั้นลูกจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้นในยุคทอง พ่อสอนลูกถึงวิธีที่จะกระทำกรรมที่ดี ลูกรู้ว่าลูกจะได้รับรางวัลตามสิ่งที่ลูกได้กระทำตามศรีมัท และการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูก ทั้งอาณาจักรได้รับการก่อตั้งในเวลานี้ มีอาณาจักรของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป อาณาจักรนี้ที่เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน นี่เป็นการปกครองโดยกลุ่มคน มีกลุ่มที่แตกต่างกันมากมาย มิฉะนั้นก็จะมีเพียงห้าคนเป็นตัวแทนของคณะกรรมการ ที่นี้มีชุมนุมมากมาย พวกเขาอยู่ที่นี้ในวันนี้และจากไปในวันพรุ่งนี้ วันนี้อาจเป็นรัฐมนตรีและในวันพรุ่งนี้พวกเขาจะถูกโยนออกไปจากตำแหน่งนั้น พวกเขาทำข้อตกลงแล้วก็ยกเลิก นั่นคืออาณาจักรชั่วคราว พวกเขาใช้เวลาไม่นานในการโค่นล้มใครก็ตามจากบัลลังก์ โลกใหญ่โตมาก ลูกได้ยินสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากหนังสือพิมพ์ ไม่มีใครสามารถอ่านหนังสือพิมพ์ได้มากมาย ลูกไม่ต้องการชาวของโลกลูก รู้ว่าทุกสิ่งของโลกลูกรวมทั้งร่างกายของลูกจะถูกทำลาย บาบาพูดว่า เพียงแต่จดจำพ่อแล้วลูกจะมาหาพ่อ หลังจากความตาย ดวงวิญญาณจะได้นิมิตของทุกสิ่ง บางครั้งหลังจากออกจากร่างของเขา ดวงวิญญาณก็เร่รอนไปทั่ว เขาสามารถชำระสะสางบัญญัติของเขาในเวลาหนึ่งเช่นกัน เขาได้นิมิตของทุกสิ่ง ดวงวิญญาณได้นิมิตอยู่ภายใน เขาทุกซ์ทรมากับการกระทำของเขาและสำนึกผิดเสียใจเป็นอย่างมาก : นั่นได้ทำอย่างนั้นโดยไม่จำเป็น มีการสำนึกผิดและเสียใจ บางคนเป็นนักโทษหรือคนคุก และพวกเขาพูดว่าอย่างน้อยเราก็จะได้รับอาหารในคุก นั่นหมายความว่าว่าตลุประสงค์ของเขาก็เพียงเพื่อการรับประทาน พวกเขาไม่ได้ใส่ใจเกี่ยวกับเกียรติของเขาเลย ลูกไม่มีความยากลำบากใด ลูกเป็นของพ่อดังนั้นลูกต้องทำตามศรีมัทของพ่อ ไม่ใช่พ่อจะเป็นเหตุ

ของความทุกข์แก่ใคร พ่อคือผู้ประทานความสุข ลูกที่เชื่อฟังจะพูดว่า บาบ่า การชี้แนะใดก็ตามที่ท่านให้ ฉันนั่งกับท่านเท่านั้น สิ่งนี้ได้รับการจดจำถึงชีพบาบา บัคกิราธ (พาหนะที่โชคดี) และวันนั้นโด่งดัง มีการเขียนไว้ว่าไหยของความรู้ถูกวางไว้บนผู้เป็นแม่ ดังนั้นพวกเขาจึงแสดงให้เห็นว่าตัวเมีย พวกเขาได้สร้างเรื่องราวมากมาย ไม่มีใครในโลกนี้มีสุขภาพที่ดีเสมอ มีโรคภัยมากมายหลายชนิด ไม่มีโรคภัยใดๆหรือการตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น พวกเขาไม่มีมิตในเวลาที่ถูกต้อง คนที่มีอายุมากมีความสุข นั่นคือเมื่อพวกเขาแก่ชรา พวกเขาก็จะละร่างกายของเขาในความสุข พวกเขามีมิตว่าพวกเขาจะไปและกลายเป็นเด็กเล็กๆ เวลานี้แม่แต่ลูกผู้ที่อายุน้อยกว่าก็มีความสุขที่ลูกจะละร่างกายของลูกและไปเป็นเจ้าชาย ไม่ว่าจะลูกเป็นเด็กหรือคนแก่ทุกคนต้องตาย ดังนั้นลูกทั้งหมดควรจะมีความสุขซึ่งที่ลูกจะไปและกลายเป็นเจ้าชาย ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่นอนเมื่อลูกทำงานรับใช้ ลูกควรจะมีมีความสุขว่าเวลานี้ลูกจะละร่างกายของลูกและไปหาบาบาแล้วบาบาจะส่งลูกไปสวรรค์ ลูกควรทำงานรับใช้ ลูกเคยได้ยินเพลงนี้ ศรีภคชณะไม่ใช่ผู้ที่มีขลุ่ย ผู้คนมากมายมีขลุ่ย พวกเขาเป่าขลุ่ยได้ดีมาก ไม่มีเรื่องของขลุ่ยในสิ่งนี้ ลูกพูดว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ศรีภคชณะ จนกว่าบางคนกลายเป็นลูก เขาจะไม่สามารถเข้าใจและที่นี้เป็นเรื่องของการทำตามศรีภคชณะ ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยการทำตามการกำหนดของลูกเอง ผู้ที่รู้จักพ่อจะให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อและสิ่งสร้างของท่าน หากลูกไม่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น นั่นก็หมายความว่าลูกไม่รู้จักท่าน หากลูกมีความสุขซึ่งนี้แล้วลูกก็ต้องทำให้ผู้อื่นมีความสุขซึ่ง อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการกระทำที่สูงส่งตามศรีภคชณะเสมอ อย่าตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการกำหนดของผู้อื่น เชื่อฟังและทำตามทุกคำสั่ง หากลูกไม่สามารถเข้าใจบางสิ่งบางอย่างได้ จงให้มีการตรวจสอบอย่างแน่นอน
2. คงอยู่ในความซาบซึ้งและความสุขเสมอว่าลูกจะละร่างกายของลูกและกลายเป็นเจ้าชาย คงความซาบซึ้งนี้และทำงานรับใช้ของพระเจ้า

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ และเช่นพ่อบราห์มาให้ความเคารพแก่ทุกคน ด้วยการพิจารณาแม้บางคนผู้ที่ประณามลูกว่า เป็นมิตรของลูก พ่อบราห์มาได้พิจารณาตัวท่านเองว่าเป็นผู้รับใช้โลก และได้ให้ความเคารพแก่ทุกคน และได้ให้การคารวะแก่พวกเขาเสมอ ท่านไม่เคยคิดว่าท่านจะให้ความนับถือเมื่ออีกผู้หนึ่งได้ให้ความนับถือ ท่านได้พิจารณาแม้บางคนผู้ที่ได้ประณามท่านว่าเป็นมิตรของท่านและให้ความเคารพแก่เขา จงทำตามพ่อในลักษณะเดียวกัน อย่าได้เพียงพิจารณาบางคนผู้ที่ให้ความเคารพแก่ลูกว่าเป็นของลูก แต่พิจารณาแม้บางคนผู้ที่คุณดูหมิ่นลูกว่าเป็นของลูกและให้ความเคารพแก่เขา เพราะทั้งโลกเป็นครอบครัวของลูก ลูกบราห์มินเป็นลำดับสำหรับทุกดวงวิญญาณและดังนั้นพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่และให้ความเคารพแก่ทุกคน เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะกลายเป็นเทพ

คติพจน์: ผู้ที่ได้รู้ลาคือมาตาลอดกาล กลับมามีค่าควรแก่การได้รับคำแสดงความยินดีจากพ่อ

***** โอม ชานติ *****